

ŞİİRLER

(DÜŞÜNCELER VE HARİTALAR)

Bir kere bile sormadan «Ben neyim?»
Sabah erkenden bantın önündeyim
Neye ne kadar uzak neyin üstündeyim
Hayat ta bir çeşit bant üretimi
Ben hep aynı yerindeyim

— Sonuç peki?

(İnsan ilişkilerinde varolur)

Sonuç ne olacak?
Yapılmıyor bildiklerim bilinmiyor yaptıklarım
Varolmuyor umutlarım yaşanmıyor
kurduklarım

Benden on beş yaş ufaktır karım
Her yaştan sırayla altı da çocuk
Onlar benim için ben onlar için varım
— Sonuç peki?

(Özne her zaman bir nesne bulur)

Sonuç ne olacak?
Yaşları tam okumak yaşları
Ama işe yolluyorum çocukları
Yapanlar edinemiyoruz biz dünyayı
Ücret grev hep birer yalan
böyle böyle kabulleniyoruz bu hayatı
— Sonuç peki?

(Düşüncenin haritayla buluştuğu yerde)

Sonuç ne olacak?
Bir umut denebilir bugün
Ama mutlaka değişilir büsbütün
Yeniden sorduğumuz gün
«Nasıl bir dünya nasıl insanlar?»
Yeniden ilişmeli her şeye her gün
— Sonuç peki?

(Özgürlük zorunluluk olur)

ŞARKI

(Bu şarkı psikanalist yöntemin yaz günlerini
şımarttığı zaman yazıldı
Etkisi utangaç makamı hüzzam dendi adı bir
plak kılıfına kazıldı
Şimdi çalan odur bir mono plkapta içinde
gövdelenen sessizliği)

Ben eski Nazilerden müzisyen Andreas
Bugün bambaşka bir İttri belki de Brahms
Karım Refakat kardeşim merhum komünist
Hans
Pişmanlıklarımın mı yoksa içimdeki bu
resonanz

Kitaplığında tozlu Mein Kampf ansıtıyor
Hitler'i
Dokuz yüz otuz üç ve güçlü Yeni Almanya
ideali
Notaları toplamış o uçuk serüvenin besteleri
Pişmanlıklarımın mı yoksa içimdeki bu
resonanz

Yorgun bir İsviçre anısından Üsküdar'a
gelişim
Kırk altı yıllarına rastlar Refakat'i sevişim
Seçim sonrası karışıklıkları ve Türkçe'yi
öğrenişim
Pişmanlıklarımın mı yoksa içimdeki bu
resonanz

Upuzun bir demokrasi uyanışıdır bakınca
ardından
Kulağında Dede ağlardım yararlanıp
karanlıktan
Ben miydim veryansın besteler yapan o deli
partizan
Pişmanlıklarımın mı yoksa içimdeki bu
resonanz

AYRILIK

Yaşadığın kadarına bir dünya ayırıp
Geceye gündüz gibi başlamadın mı?
Hayatta eskileri yenilerle yad et
Bunca anıdan mekan edinmedin mi?
Kal ve her zaman hikayeni sev
Neden nasıl ayrılır anlamadın mı?
Bu hayat bu aşkla bitmeyecek
Nice gülün sapını uzun koparmadın mı?

Bir beytin ortasında atıp şiiri
Farzet ki yenisine başlamadın mı?
Hükmettiğin bunca yılını Ahmet
Olmuşla olmamışa ayırmadın mı?

FAKÜLTE

— ODTÜ Mimarlık Fakültesi'ne...

Kimsenin kimseyi anlamadığı bu yerde
Başka dünyaların uyruğundayız hepimiz
Biz bir tek hayat yaşamıyoruz
Birinci yüz ikinci yüz üçüncü yüzlerimiz

Kızlar sigaralarıyla kantin gülleri
Anlaşılması kolay anlaşması çok zor
Vazgeçilmez entellektüel cilvelerinden
Korkunç bir hayalde yaşar gibiler
Güzel ve yakışıklı ama yabacı ve garip
Hep bir şey düşünüp durur erkekler
Eski günlerine birer yargıç gibi girip
Bir demli çayla deyimlenir fakülte kantini
Çözünür birden çayların şekerleri
Kahkahalarıyla bir kızın aklında Saint
Exupery

Çok eksik hayatlarının bir köşesine
Mutlaka bir uzaklık koyarlar öğretim üyeleri
Bir de şaşkınlık yargılarında
Gökten hızla inerken çay odalarına

Ama her uyumsuzluğun somutunda
Türkiye bir yük omuzlarında
Yeni kimlikleriyle davranıyor öğrenciler
Kimisi bir sendika yoğaltıyor düşlerinden
Nesnesini kendisinde / Kendisini nesnesinde
Yeniden üretecek yeni kabullerinden
Her doğru daha başından yanlış çıkıyor
Başkaları duymayacak gibi yaşayan
En ilerici anında en çok gerici
Alışkanlıklarına tutkun öğretim üyesi

Kantinden siyaset forumlarına
Türkiye bir yük omuzlarında
Kimsenin kimseyi anlamadığı bu yerde
Bir tek hademeleri görürsünüz yeterince
Değiştirmek bu yolu açana düşer
Yol fakülteden dışarı uzandığında

Ben de bir şairim güya
Şiirin asyatik dallarında